

عنوان مقاله:

طراحی مسکن پایدار با استفاده از اصول معماری بومی

محل انتشار:

سومین کنفرانس علمی پژوهشی افق های نوین در علوم جغرافیا و برنامه ریزی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

علی دشتی شفیعی - دکترای معماری و فوق تخصص شهرسازی از دانشگاه معماری و شهرسازی و شهرسازی ونیز
آیتالیا 1355.8.15 (I.U.A.V)، مدیر گروه معماری و شهرسازی دانشگاه شمال آمل و استاد راهنمای خارجی دانشگاه معماری ونیز آیتالیا

فائزه آهنگرنارنج بن - آهنگر نارنج بن کارشناس ارشد معماری دانشگاه غیرانتفاعی مازیار رویان بهمن 94

خلاصه مقاله:

موضوع این مقاله، طراحی مسکن پایدار با استفاده از اصول معماری بومی در کرانه ساحلی شهرستان نور است. پس از آگاهی از رشد مشکلات زندگی امروز، دیدگاه جدیدی به نام پایداری مطرح شد. معماری پایدار نیز نتیجه این دیدگاه است که به رابطه محیط و انسان به صورت متعادل می نگرد. مصرف بالای انرژی در ساختمان های جدید با وجود استفاده از راهکارهایی برای کنترل مصرف، همچنان با مشکل اتلاف بالای انرژی مخصوصاً در ساختن های مسکونی مواجه است. از طرف دیگر با بالا رفتن هزینه ی سوخت های فسیلی به واسطه کاهش ذخیره انرژی، دنیا به استفاده از انرژی های نو و تجدیدپذیر، برای تهیه و کنترل گرما و سرما روی آورده است. از این رو معاطعه و طراحی با رویکرد اقلیمی، بررسی الگوهای اقلیمی در گذشته، استفاده از انرژی های تجدید پذیر، طراحی الگوی هماهنگ با اقلیم به وسیله ارائه الگویی جدید با حفظ الگوهای رفتاری و کاهش مصرف انرژی می تواند به صرفه جویی و در نتیجه کنترل هر چه بیشتر مصرف سوخت در ساختمان های مسکونی کمک کند. از آنجایی که این مسئله در شمال کشور کمتر مورد توجه قرار گرفته، در این مقاله سعی شده است که به بررسی اقلیم منطقه و تأثیرات آن بر طرح معماری سنتی مازندران و برداشت الگو از آن، مطالعه سیستم های غیرفعال و فعال، استفاده از سیستم های جدید ساخت، تحلیلی و بررسی سایت و انرژی های موجود در آن بپردازیم. نتایج حاصله نشان می دهد که طراحی همساز با اقلیم می تواند تا حد زیادی از اتلاف انرژی جلوگیری نماید.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، مسکن پایدار، معماری سنتی مازندران، ساحل شهرستان نور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/505316>

